

MANMAYA*

Schimmel op de muren en verstopt voor de buitenwereld: de kerk van Manmaya komt samen onder erbarmelijke omstandigheden. Maar de kerkleden houden stand en groeien in geloof.

Manmaya is een christen met een hindoe-achtergrond**. Haar man is de leider van een kleine gemeente. Die gemeente heeft het niet makkelijk: al twee keer moesten ze op zoek naar een ander kerkgebouw, omdat de burens klaagden over het geluid. Een nieuwe plek vinden was moeilijk: veel huiseigenaren willen geen christenen in hun gebouw. Nu komt de kerk noodgedwongen samen in een ondergrondse ruimte, waar de omstandigheden slecht zijn. Er zijn geen ramen en doordat regenwater gewoon naar binnen stroomt, groeit er schimmel op de muren.

Christenen in Bhutan moeten altijd voorzichtig zijn, legt Manmaya uit. "Mensen vinden dat het christendom niet bij onze cultuur hoort. Ze denken dat we onder invloed staan van geldschietters uit het buitenland en dat we er slechte ideeën op nahouden." Ze vindt het pijnlijk om zulke beschuldigingen te horen, maar ze reageert er meestal niet op – behalve door te bidden. "Jezus had ook te maken met vervolging, afwijzing en valse beschuldigingen. Dat geeft me kracht."

Manmaya heeft een jong dochttertje, dat binnenkort naar school gaat. Daar maakt ze zich zorgen over, omdat christelijke kinderen op school onder constante druk staan. Ze krijgen boeddhistisch godsdienstonderwijs en moeten meedoen met de gebeden. Maar thuis en in de kerk leren ze over de Here Jezus. "Het maakt christelijke ouders bedroefd om te zien hoe hun kinderen hiermee worstelen", vertelt Manmaya. "Ze zijn nog zo jong, ze begrijpen het nog niet allemaal."

Manmaya en haar gemeenteleden kregen verschillende trainingen van Open Doors-partners, waar ze erg dankbaar voor is. Ze leerde hoe ze om kan gaan met mensen die vijandig op haar reageren en hoe ze haar kinderen christelijk op kan voeden.

Ze leerde ook dat vervolging niet betekent dat God je verlaten heeft, maar dat het je geloof sterker kan maken.

Haar gebed is dat haar gemeenteleden nog veel meer Bijbels onderwijs mogen krijgen. Dat gunt ze ook andere christenen die met vervolging te maken hebben. "Het helpt ons volharden in ons geloof en herinnert ons eraan dat we er niet alleen voor staan."

* *Schuilnaam*

***Het hindoeïsme is de tweede grootste religie in Bhutan, na het boeddhisme*

GEBEDSPUNTEN

- Dank God dat Manmaya leerde omgaan met vervolging en dat zij erop vertrouwt dat Hij steeds bij haar is.
- Bid dat Manmaya en haar gemeenteleden groeien in geloof, liefde en kennis van de Bijbel.
- Bid voor Manmaya's dochttertje: dat zij en andere christelijke kinderen leren hoe ze Jezus kunnen volgen, ook als ze op school zoveel met het boeddhisme bezig moeten zijn.

SARJANA*

"Mijn naam is Sarjana. Ik kom uit een vroom hindoegezin. We hielden ons altijd trouw aan alle religieuze offers en gebruiken. Maar van binnen zat ik vol onbegrijpelijke angsten en een duisternis die ik maar niet van me af kon schudden.

Soms dwaalde ik verward en angstig door de bossen. 'Ze is gek', zeiden sommigen. 'Ze heeft een alcoholvergiftiging', dachten anderen. Of: 'Ze is vervloekt of bezeten door een kwade geest'. Mijn moeder bracht me naar medicijnmannen en kocht offers voor me om me te helpen. Maar het werd alleen maar erger.

Op een dag voelde ik dat mijn dood nabij was. Omdat ik het niet meer uithield, besloot ik naar de kerk te gaan. Daar werd voor me gebeden. Mijn lichaam begon te trillen, het leek alsof er in mijn binnenste zware kettingen doormidden braken. Toen ik de kerk weer uitliep, was ik een nieuw mens.

Mijn man zag hoe ik veranderd was en kwam ook tot geloof in Jezus. Toen onze dorpsgenoten dat hoorden, behandelden ze ons alsof we melaats waren. Ze weigerden voedsel te eten dat wij aangeraakt hadden, we waren niet meer welkom op bruiloften en feesten. Het was zo'n opluchting dat ik genezen was, maar tegelijk zo pijnlijk om afgewezen te worden door mijn volk.

We besloten ons dorp te verlaten. Weg van onze jeugd, ons huis, onze identiteit... Maar we geloofden dat God ons leidde. We zochten werk in steenfabrieken en wisten met grote moeite de eindjes aan elkaar te knopen.

Toen we de 60 jaar passeerden, werd het steeds moeilijker om werk te vinden. Op een dag weigerde een werkgever mijn man zijn loon te betalen, na zeven maanden werk. Op die dag stormde het, en het dak van ons huis waaide weg. We moesten huilen, maar we besloten niet te klagen maar op God te vertrouwen.

Dat was het moment dat Open Doers-partners op ons pad kwamen. Ze hielpen ons om ons huis weer op te bouwen. Ik kreeg les in lezen en schrijven. En ik mocht gaan werken in een weverij, waar vrouwen werken die met vervolging te maken hebben.

Door de lessen kan ik nu zelf de Bijbel lezen. De weverij herstelde mijn waardigheid. De gemeenschap met andere christenen gaf mijn man en mij weer moed en geloof. Onze geloofsreis is een getuigenis geworden: mensen kunnen je afwijzen, maar God ziet je tranen en hoort je gebeden!"

* *Schuilnaam*

GEBEDSPUNTEN

- Dank God dat Hij Sarjana bevrijdde van de ketenen van angst en duisternis.
- Dank dat Hij Sarjana's tranen zag en haar gebeden hoorde, toen ze alles wat haar vertrouwd was los moest laten. Dank dat ze uit haar extreme armoede geholpen kon worden.
- De weverij ondersteunt negen oudere vrouwen, en daarmee ook hun gezinnen. Bid om bescherming en zegen op dit mooie werk.

Azië

VANNIDA*

Op een zondag zit Vannida zoals gebruikelijk in de kerk. De preek staat op het punt te beginnen als de autoriteiten de dienst binnenvallen. De Bijbel wordt uit de hand van de voorganger gerukt en hij krijgt een klap tegen zijn hoofd. "Die buitenlandse religie van jullie brengt strijd in onze gemeenschap!"

Het is niet de eerste keer dat Vannida ervaart dat christenen niet welkom zijn in haar dorp. Haar dorpsgenoten laten regelmatig weten dat ze willen dat ze haar geloof in Jezus loslaat. Ze wordt bedreigd en onder druk gezet, net als haar man Phansak*.

Maar het stel laat zich niet weerhouden om steeds meer te leren over de Here God. Phansak volgt zelfs een Bijbelcursus en zet zich in om anderen te onderwijzen en te bemoedigen. "Hij werd een goede leider. Hij was zo toegewijd dat hij soms maar weinig tijd met mij en de kinderen door kon brengen", vertelt Vannida.

Anderen merken Phansaks toewijding ook op. Er komen twee mannen in het dorp, die zich aan het stel opdringen. Alles wat Vannida en Phansak doen, wordt door de mannen in de gaten gehouden.

Als Phansak op een avond in zijn eentje op pad wil om een training voor christenen te geven, probeert Vannida hem tegen te houden. Ze maakt zich grote zorgen om zijn veiligheid. Haar zorgen blijken terecht: Phansak keert niet terug. Drie dagen later wordt zijn lichaam teruggevonden. "Hij was onherkenbaar – zo ernstig was zijn gezicht toegetakeld", herinnert Vannida zich. "Maar in mijn hart wist ik dat hij het was."

Vannida is ervan overtuigd dat hij vermoord is omdat hij God actief diende. De moord op haar man brengt haar in een geloofscrisis.

"Ik ademde wel, maar van binnen voelde ik me dood. Ik wilde mijn geloof zelfs afzweren", vertelt ze. De gedachte aan haar man maakt echter dat ze blijft volharden. "Hij stierf voor zijn geloof. Zijn dood mocht niet vergeefs zijn."

Inmiddels heeft Vannida haar geloofsvertrouwen hervonden. "Ik wil God dienen, ook al weet ik dat ik daardoor in de problemen kom. Maar ik zal de Here Jezus niet verlaten. Wil je bidden dat ik en mijn gemeenteleden dicht bij God blijven en Hem blijven dienen?"

* *Schuilnaam, foto ter illustratie*

GEBEDSPUNTEN

- Dank God dat Vannida nieuwe kracht kreeg om te blijven geloven. Bid dat ze steeds weer bemoedigd mag worden in haar geloof, ook als ze vervolgd wordt.
- Bid voor Vannida en haar gemeente: om bescherming en een leven dicht bij God.
- Bid dat Vannida's kinderen ervaren dat de Here God hun Vader is, nu hun eigen vader er niet meer is. Bid dat ze trouwe volgelingen van Jezus worden.